

DOLE POD TEBOU

Tak dívej, lásko. Jak při rodícím se úsvitu, na
zpěvné struně tažené ptáky balancuji.

Z mé hlavy je ona píseň, chrchel tónů vytažených na
světlo, jedním slovem fiasko.

Ledovými prsty na horkém čele děláš mi kříž,
doufajíc, že gravitaci zamrazíš, že halabala pád
v tvá ladná lana a mana pavoučí servírovaná na
stříbře vnitřní strany stehen, nějak tak že napravuje
se hudba.

Hudba snad. Ne však pocit, umně zatónovaný:
jeden z nás se loučí a nelze ho vylíbat.

Tak dívej, lásko. Jak při rodícím se úsvitu, na
zpěvné struně tažené ptáky dělám stojku.

A připrav se na svět vzhůru nohama. Na řadra
nalitá mlékem, na objetí laskavého, na jiné město,
dům i vzduch.

Ne, neslyším tvůj pláč tady a teď. Ano, absolutní
sluch.